

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 87 hallituksen esityksen johdosta laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunta on 26 päivänä syyskuuta 1985 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 115 laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta.

Hallitus ehdottaa, että useimpia keskeisiä tulo- ja varallisuusverotuksessa myönnettäviä vähennyksiä korotettaisiin. Lisäksi tässä yhteydessä ehdotetaan tehtäväksi tulo- ja varallisuusverolain useisiin muihin keskeisiin osiin muutoksia. Tulo- ja varallisuusverolakiin muutosehdotuksia sisältävissä lakialoitteissa on muutosehdotuksia juuri edellä tarkoitettuihin säännöksiin, minkä lisäksi useat niistä sisältävät muutosehdotuksia myös muihin tulo- ja varallisuusverolain säännöksiin. Vastaavasti tehdyt toivomusaloitteet sisältävät toivomusehdotuksia käsiteltävänä oleviin lainkohtiin sekä eräisiin muihin tulo- ja varallisuusverolain säännöksiin. Tämän vuoksi valiokunta on päättänyt tässä yhteydessä käsitellä kaikki tulo- ja varallisuusverolakiin liittyvät lakialoitteet sekä tulo- ja varallisuusverolakiin liittyviksi katsottavat toivomusaloitteet. Siten valiokunta on käsitellyt seuraavat valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi lähetetyt lakialoitteet:

— 14.12.1984 lähetetyn ed. Lahtisen ym. lakialoitteen n:o 101/1984 vp. laiksi tulo- ja varallisuusverolain 36 §:n muuttamisesta,

— 8.2.1985 lähetetyn ed. Siitosen ym. lakialoitteen n:o 108/1984 vp. laiksi tulo- ja varallisuusverolain 26 §:n muuttamisesta,

— 26.2.1985 lähetetyn ed. Ehrnroothin ym. lakialoitteen n:o 4 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 32 a §:n muuttamisesta,

— 26.2.1985 lähetetyn ed. Kuusion ym. lakialoitteen n:o 5 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 28 §:n muuttamisesta,

— 26.2.1985 lähetetyn ed. Kuusion ym. lakialoitteen n:o 6 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 36 ja 57 §:n muuttamisesta,

— 26.2.1985 lähetetyn ed. Puolanteen ym. lakialoitteen n:o 7 laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta,

— 26.2.1985 lähetetyn ed. Puolanteen ym. lakialoitteen n:o 8 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n muuttamisesta,

— 23.4.1985 lähetetyn ed. Stenius-Kaukosen ym. lakialoitteen n:o 36 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 36 §:n muuttamisesta,

— 23.5.1985 lähetetyn ed. Jyrkilän ym. lakialoitteen n:o 51 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n muuttamisesta,

— 31.5.1985 lähetetyn ed. Jyrkilän ym. lakialoitteen n:o 63 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n muuttamisesta,

— 4.6.1985 lähetetyn ed. Jyrkilän ym. lakialoitteen n:o 65 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 36 ja 57 §:n muuttamisesta,

— 14.6.1985 lähetetyn ed. Mäkipään ym. lakialoitteen n:o 68 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 36 §:n muuttamisesta,

— 8.10.1985 lähetetyn ed. Almgrenin ym. lakialoitteen n:o 82 laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta,

— 11.10.1985 lähetetyn ed. Rosnellin ym. lakialoitteen n:o 87 laiksi tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta,

— 15.11.1985 lähetetyn ed. Rosnellin ym. lakialoitteen n:o 98 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 37 §:n muuttamisesta sekä

— 26.11.1985 lähetetyn ed. Stenius-Kaukosen ym. lakialoitteen n:o 103 laiksi tulo- ja varallisuusverolain 60 §:n muuttamisesta.

Lisäksi valiokunta on käsitellyt seuraavat 29 päivänä maaliskuuta 1985 valiokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi lähetetyt toivomusaloitteet:

— ed. Ala-Kapeen ym. toivomusaloitteen n:o 21 opiskelijavähennyksen korottamisesta,

— ed. Alhon ym. toivomusaloitteen n:o 25 kunnallisverotuksen opiskelijavähennyksen korottamisesta,

— ed. Arranzin ym. toivomusaloitteen n:o 28 pienten eläkkeiden verotuksen keventämisestä,

— ed. Arranzin ym. toivomusaloitteen n:o 29 vuokratulojen verovähennyskelpoisuuden lisäämisestä,

— ed. Arranzin ym. toivomusaloitteen n:o 30 kotitaloustyöntekijän palkkauskustannusten saattamisesta verovähennyskelpoisiksi,

— ed. Arranzin ym. toivomusaloitteen n:o 31 kuukautissuojakustannusten saattamisesta verovähennyskelpoisiksi,

— ed. Ehrnroothin toivomusaloitteen n:o 36 omassa käytössä olevan asuinrakennuksen verotusarvon vahvistamisesta puoleen käyvästä arvosta,

— ed. Ehrnroothin toivomusaloitteen n:o 37 opiskelijavähennyksen korottamisesta,

— ed. Eklundin ym. toivomusaloitteen n:o 39 pienten työeläkkeiden verotuksen keventämisestä,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 53 maataloudenharjoittajien erillisverotuksen täydellisestä toteuttamisesta,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 54 kahden vuoden verovapauden myöntämisestä työelämään siirtyneille nuorille,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 55 päätoimiseksi katsottavana opiskeluaikana ansaittujen tulojen vapauttamisesta verosta,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 56 virka-asuntoina käytettyjen vanhojen pappiloiden verotusarvojen alentamisesta pappilakulttuurin säilyttämiseksi,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 57 lasten kotihoitokustannusten saattamisesta vähennyskelpoisiksi verotuksessa,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 58 kotitaloustyöntekijöiden palkkakustannusten saattamisesta vähennyskelpoisiksi verotuksessa,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 59 kaikkien sairauskulujen saattamisesta vähennyskelpoisiksi verotuksessa,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 60 invalidivähennyksen korottamisesta verotuksessa,

— ed. Joutsenlahden ym. toivomusaloitteen n:o 61 verovähennysten myöntämisestä varusmiespalveluksen suorittaneille,

— ed. Jyrkilän ym. toivomusaloitteen n:o 63 invalidivähennyksen korottamisesta,

— ed. Jyrkilän ym. toivomusaloitteen n:o 64 kotiapulaisen palkkakustannusten saattamisesta vähennyskelpoisiksi verotuksessa,

— ed. H. Kemppaisen ym. toivomusaloitteen n:o 73 syöpätautien tieteelliseen tutkimukseen osoitettujen lahjoitusten verovähennyskelpoisuudesta,

— ed. Nordmanin ym. toivomusaloitteen n:o 107 lasten sairauskuluvähennyksen korottamisesta verotuksessa,

— ed. Pietikäisen ym. toivomusaloitteen n:o 120 opiskelijavähennyksen korottamisesta,

— ed. Pohdon ym. toivomusaloitteen n:o 122 moottorisahakustannusten saattamisesta kokonaan vähennyskelpoisiksi verotuksessa,

— ed. Sasin ym. toivomusaloitteen n:o 133 tulo- ja varallisuusverotuksessa sovellettavien markkamäärien automaattisesta inflaatiotarkistuksesta,

— ed. Skönin ym. toivomusaloitteen n:o 135 opiskelijavähennyksen korottamisesta kunnallisverotuksessa,

— ed. Stenius-Kaukosen ym. toivomusaloitteen n:o 142 opiskelijavähennyksen korottamisesta kunnallisverotuksessa,

— ed. Tuomaalan ym. toivomusaloitteen n:o 147 erityisen vammaisperusvähennystä tarkoittavan säännöksen aikaansaamisesta verolainsäädäntöön,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 152 päivärahojen verotuskäytännöstä,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 153 kotimaassa vietetyn loman vaikutuksesta ulkomailla työskentelevän henkilön verotukseen,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 154 invalidivähennysten korottamisesta,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 156 jatko- ja uudelleenkoulutuksen kustannusten verovähennyskelpoisuudesta,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 157 vuorotyölisän verotuksen poistamisesta,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 158 yksityiskotiin sijoitetun lapsen huoltamisesta myönnettävistä veronhuojennuksista,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 159 verovapauden myöntämisestä työttömälle henkilölle eräissä tapauksissa,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 160 aloitepalkkioiden saattamisesta verottomaksi tuloksi,

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 161 äitiys- ja sairauspäivärahan saattamisesta veropaaksi sekä

— ed. Vainion ym. toivomusaloitteen n:o 163 naapuriavun verotuksen poistamisesta.

Hallituksen esityksessä laiksi vuodelta 1986 toimitettavassa valtionverotuksessa sovellettavista veroasteikoista ja veroprosenteista ehdotetaan tuloveroasteikkoa lievennettäväksi kuluvalta vuodelta toimitettavassa verotuksessa sovellettavaan

asteikkoon verrattuna siten, että asteikon markkamääräisiä tuloluokkarajoja ja veromääriä korotetaan 8 prosentilla. Rahan arvon muuttumisesta johtuvan tuloveroasteen kasvun hillitsemiseksi hallitus ehdottaa, että eräitä tulo- ja varallisuusverolain keskeisiä vähennyksiä tarkistettaisiin noin 6 prosentin hintatason nousua vastaavasti sekä eräitä vähennyksiä tätä enemmän.

Ne vähennykset, joiden määriä ehdotetaan korotettavaksi rahanarvon alenemista vastaavasti eli noin 6 prosentilla, ovat matkakuluvähennys, henkilövakuutusmaksuvähennys, valtionverotuksessa työtulovähennys, lapsenhoidtovähennys, yksinhuoltajavähennys, koulutusvähennys ja elatusvelvollisuusvähennys sekä kunnallisverotuksen yksinhuoltajavähennys ja elatusvelvollisuusvähennys.

Tulonhankkimisvähennyistä ja valtionverotuksen puolisoluvähennyistä sekä kunnallisverotuksen lapsi-, opiskelija- ja perusvähennyistä korotettaisiin inflaatiotarkistusta enemmän. Erityisen tuntuva olisi ehdotuksen mukaan lapsivähennyksen korotus. Vähennyistä korotettaisiin yli 76 prosentilla eli 1 700 markasta 3 000 markkaan lasta kohden. Koska valtionverosta myönnettävää huoltajavähennyistä ei ehdoteta korotettavaksi, muutos merkitsisi lasten elättämisen perusteella myönnettävien vähennysten painopisteen siirtymistä kunnallisverotuksen suuntaan.

Sairauskuluvähennyksen omavastuuosuudet ja ylärajat ehdotetaan säilytettäväksi nykyisinä.

Varallisuusverotuksen vähennysten huomattavan korotuksen lisäksi esitykseen sisältyy myös eräitä muita yritysverouudistukseen liittyviä muutosehdotuksia. Näitä ovat yrittäjätulon ansiotulo-osuuden tasokorotus nykyisestä 118 000 markasta 150 000 markaksi, eläkevakuutusmaksujen vähennyskelpoisuuden laajentaminen ja omaisuustulovähennyksen enimmäismäärän rahanarvon alenemista suurempi korotus osinkojen ja korkojen osalta 3 000 markasta 3 800 markkaan.

Jotta verovelvollisten ja erityisesti yrittäjien mahdollisuutta eläketurvansa kohentamiseen voitaisiin parantaa, hallitus ehdottaa, että eläkevakuutusmaksuvähennyksen enimmäismäärä korotettaisiin 15 prosentista 18 prosenttiin ansiotulosta.

Kunnallisverotuksessa vahvistettavien veroäyriä alaraja ehdotetaan korotettavaksi 50 äyristä 100 äyriin, mikä suunnilleen vastaisi pienintä perittävää veronkantoasetuksen mukaista veromäärää eli 20 markkaa.

Käsittelyjen lakialoitteiden mukaiset lakiehdotukset sisältävät hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen mukaisten säännösehdoitusten ja eräiden muiden tulo- ja varallisuusverolain säännösten osalta hallituksen esityksestä poikkeavia muutosehdotuksia. Käsittelyissä toivomusaloitteissa ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi useita käsiteltyihin säännösehdoituksiin ja niihin läheisesti liittyviin säännöksiin liittyviä toivomuksia.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Valiokunta edellyttää hallituksen selvittävän, miten verovelvollisen sairauskuluvähennyksen omavastuuosuus voitaisiin poistaa tai ainakin alentaa sitä tuntuvasti nykyisestä tasosta.

Käsitlemiensä aloitteiden suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta, jonka käsittelyn pohjana on ollut hallituksen esitys, ehdottaa,

että lakialoitteisiin n:o 101 ja 108/1984 vp., 4—8, 36, 51, 63, 65, 68, 82, 87, 98 ja 103 sisältyvät lakiehdotukset hylättäisiin.

Vielä valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloitteet n:o 21, 25, 28—31, 36, 37, 39, 53—61, 63, 64, 73, 107, 120, 122, 133, 135, 142, 147, 152—154, 156—161 ja 163 hylättäisiin.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1985

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, jäsenet Ajo (osittain), Joutsenlahti, Koskenniemi, Linna, Malm, Martikainen (osittain), Mäki-Hakola, Poutanen (osittain), Rosnell, Rönholm, Su-

rakka (osittain), Sutinen, Tenhiälä, Tuovinen ja Vainio sekä varajäsenet Eklund (osittain), Hietala, Lahti-Nuuttila (osittain), Manninen (osittain), Pekkarinen (osittain), Piipari (osittain), Rusanen, Sasi, Savolainen (osittain) ja Vepsäläinen.

Vastalauseita

I

Hallitus esittää, että eräitä lapsiperheitä ja palkansaajia koskevia vähennyksiä tarkistetaan noin 6 %:n inflaatiota vastaavasti. Eräitä vähennyksiä ehdotetaan tarkistettavaksi tätä enemmänkin. Hallitus ei kuitenkaan esitä lainkaan korotettavaksi valtionverotuksessa tehtävää huoltajavähennystä. Hallitus ei myöskään ehdota sairauskuluvähennyksen korottamista. Katsommekin, että myös näitä vähennyksiä tulisi tarkistaa ja sairauskuluvähennyksen omavastuu tulisi pienentuloisiin ja eläkeläisiin epäoikeudenmukaisesti kohdistuvana poistaa.

Pyrittäessä pieni- ja keskituloisten verotuksen keventämiseen tulee päähuomio kiinnittää kunnallisverotukseen. Kunnallisveroa ryhdytään perimään lapsettomalta palkansaajalta jo 5 600 markan vuositulosta, kun valtionverotuksen alaraja on 21 500 markkaa. Kaksilapsisessa perheessä yhden palkansaajan kunnallisverotus alkaa 11 900 markan vuositulosta, mutta valtionverotus vasta 50 000 markan tulosta. Myös vanhuuseläkeläisellä kunnallisverotus alkaa pienemmästä vuositulosta kuin valtionverotus. Verotus ei saisi kohdistua välttämättömään toimeentuloon tarvittaviin tuloihin. Siksi kunnallisverotuksen perusvähennystä tulisi korottaa tuntuvasti enemmän kuin hallitus esittää. Kuntien talous tulisi turvata korottamalla vastaavasti kuntien valtionosuuksia.

Invalidivähennyksen poistaminen kansaneläkeuudistuksen yhteydessä eläketulojen osalta kunnallisverotuksessa on lisännyt eläkeläisten verotusta. Vuosiksi 1984—1987 tämä vähennys kuitenkin suotiin sellaisille eläkeläisinvalidille, joilla se oli vuonna 1982. Vähennys on kuitenkin sama kuin vuonna 1982, joten se inflaation myötä menettää merkitystään. Poistamisen perusteluksi esitettiin se, että se kompensoitiin eläketulovähennyksellä. Hyvitystä ei kuitenkaan tule niissä tapauksissa, joissa oikeutta eläketulo-

vähennykseen ei ole. Lakialoitteen n:o 36 mukaisesti ehdotamme, että eläkeläisten oikeus invalidivähennykseen palautetaan ja että samalla siihen tehdään kohtuullinen inflaatiotarkistus.

Kotimainen osakeyhtiö, osuuskunta ja muu yhteisö, jonka osakkaan tai jäsenen veronalaisia varoja ovat hänen osuutensa yhteisössä, on ollut vapautettu vuodesta 1968 lähtien varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta, lukuunottamatta vuoden 1976 verotuksessa noudatettua poikkeusta. Vapaus varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta, sosiaaliturvamaksujen suorittaminen maksettujen palkkojen perusteella samoin kuin hallinnollisesti säädeltyjen korkojen jääminen inflaatiota pienemmiksi sekä alun perin suhdannesyistä tapahtunut liikevaihtoverohelpotusten myöntäminen teollisuuden kone- ja laiteinvestoinneille ovat osaltaan suosineet koneistusta ja automaatiota ihmistyön kustannuksella. Korkojen vapautuminen hallinnollisesta säätelystä on osittain muuttanut tätä tilannetta. Työvoiman käyttöön kohdistuvan verotuksellisen syrjinnän vähentämiseksi ja julkisen rahoitustarpeen tyydyttämiseksi ehdotamme yhteisöjen varallisuusveron palauttamista. Koska ei ole perustetta asettaa eri pankkiryhmiä erilaiseen asemaan, varallisuusveron tulisi koskea myös osuuspankkeja, säästöpankkeja ja vastaavia yhteisöjä. Varallisuusveroa ei kuitenkaan asuntopoliittisista syistä perittäisi asunto-osakeyhtiöiltä, kiinteistöosakeyhtiöiltä ja -osuuskunnilta, joiden kokonaisvaroista vähintään 75 prosenttia muodostuu pääasiallisesti asumiskäytössä olevasta varallisuudesta. Verosta vapaiksi jäisivät sellaiset osakeyhtiöt ja osuuskunnat, joiden toiminnasta suurin osa muodostuu lämmön tai muun kiinteistöhuollon toimittamisesta omakustannushintaan pääasiallisesti asuntotarkoituksiin käytettäville rakennuksille. Asumisen kalleuden huomioon ottaen asu-

misen ja sitä tukevien toimintojen säätäminen verollisiksi ei ole perusteltua.

Ehdotammekin,

että valiokunnan mietintöön sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluva-
na:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 36 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (1100/82), ja

muutetaan 11 §:n 1 momentin 1 kohta, 14 §, 17 b §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentin 5 kohta, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 4, (poist.) 5 ja 6 kohta, (poist.) 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 (poist.) 4 ja 5 kohta sekä 3 momentti, 37 §, (poist.) 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti sekä 63 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentin 1 kohta 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (468/84), 26 §:n 1 momentin 5 kohta 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 29 §:n 1 momentin 4 kohta 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1097/83) ja 5 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (304/82) ja 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 6 kohta, (poist.) 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3 ja 4 kohta sekä 3 momentti, 37 §, (poist.) 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti 28 päivänä joulukuuta 1984 annetussa laissa (972/84) sekä 36 §:n 1 momentin 5 kohta 30 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (1100/82), näin kuuluviksi:

11 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

14 §

Varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta ovat vapaat:

1) *edellä 12 ja 13 §:ssä mainitut yhteisöt,*
2) *asunto-osakeyhtiö, asunto-osuuskunta, asunto-osakeyhtiöistä annetun lain 25 §:ssä tarkoitettu osakeyhtiö ja kiinteistöosakeyhtiö, jonka kokonaisvaroista vähintään 75 prosenttia muodostuu pääasiallisesti asumiskäytössä verovuoden lopussa olleista rakennuksista sekä niiden tonteista tai rakennuspaikoista, sekä sellainen osakeyhtiö tai osuuskunta, jonka toiminnasta suurin osa muodostuu lämmön tai muun kiinteistöhuollon toimittamisesta omakustannushintaan pääasiallisesti asuntotarkoituksiin käytettäville rakennuksille.*

17 b, 26 ja 28 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

— — — — —
(4 ja 5 kohta kuten valiokunnan mietinnössä)
6) *omia ja perheenjäsentensä sairauskuluja enintään 1 800 markkaa tai, jos kyseessä ovat*

puolisot, yhteensä 3 600 markkaa, minkä lisäksi enimmäismääriä on korotettava 600 markalla jokaisesta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt,
— — — — —

32 a §

(Poist.)

33 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:
— — — — —

(2, 3 ja 4 kohta kuten valiokunnan mietinnössä)

5) *4 000 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haitta, jonka haitta-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittaman osuuden 4 000 markasta (invalidivähennys). Vähennys myönnetään kuitenkin enintään ansiotulon suuruisena. Jos verovelvollinen on verovuonna saanut pakolliseen eläketurvaan perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä, katsotaan hänen haitta-asteensa ilman eri selvi-*

tystä 100 prosentiksi, jos eläke on myönnetty täytenä, ja 50 prosentiksi, jos se on myönnetty osaeläkkeenä, jollei verovelvollisen haitta-asteen esitetyn selvityksen perusteella katsota olevan suurempi. Verovelvollinen säilyttää oikeutensa työkyvyttömyyseläkkeen mukaiseen invalidivähennykseen senkin jälkeen, kun työkyvyttömyyseläke on muuttunut vanhuuseläkkeeksi. Asetuksella voidaan antaa määräyksiä niistä perusteista, joiden mukaan haitta-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

37 §

Jos koko verovuoden Suomessa asuneen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 10 000 markan määrää suurempi, siitä on kunnallisverotuksessa vähennettävä sanotun tulo määrää, tai jos tulo on 10 000 markkaa suurempi, 10 000 markkaa vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 100 markan määrästä, jolla tulo ylittää 10 000 markan määrän (*perusvähennys*).

53 §
(Poist.)

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuotta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, yhdestä lapsesta 930 markkaa, kahdesta 1 970 markkaa, kolmesta 3 200 markkaa, neljästä 4 860 markkaa sekä jokaisesta sitä usemmasta lapsesta tai kasvattilap-
sesta lisäksi 2 090 markkaa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisolalle, jonka tuloveron määrä on suurempi (*huoltajavähennys*),

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

63 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1985

Irma Rosnell

Osmo Vepsäläinen

Niilo Koskenniemi

II

Vakiintunut käytäntö tulo- ja varallisuusverolain vähennysten tarkistamisessa on ollut, että niihin tuloverotuksen kiristymisen estämiseksi tehdään täysimääräiset inflaatiotarkistukset. Hallitus on viime vuosina kuitenkin jättänyt tekemättä täydet inflaatiotarkistukset. Lisäksi eräitä keskeisiä perhepoliittisia vähennyksiä on useampina vuosina jätetty kokonaan tarkistamatta. Tämä on johtanut siihen, että nykyisen hallituksen vuoden 1983 kevään hallitussopimuksessa sovittu enintään yhden prosentin veroasteen nousu vuoteen 1986 on jo ylitetty. Hallitus on myös pettänyt hallituksen ja keskeisten työmarkkinajärjestöjen kanssa keväällä 1984 solmitussa ns. Pekkas-sopimuksessa antamansa lupauksen, että

hallitus omalta osaltaan sitoutuu myötävaikuttamaan verotuksen kiristymisen estämiseksi toteuttamalla täysimääräiset inflaatiotarkistukset henkilöverotuksessa.

Vuoden 1984 syksyllä eduskunnassa hyväksyttiin hallituspuolueiden tuella 5 prosentin inflaatiotarkistukset eräisiin keskeisiin vähennyksiin, mikä on 2 prosenttia alle arvioitujen inflaatiokehityksen. Kun vuonna 1983 tulo- ja varallisuusverolain vähennyksiä tarkistettiin vain 6 prosentin linjan mukaisesti inflaatiiovauhdin ollessa 8,5 prosenttia, tulisi mielestämme myös tämä 2,5 prosentin jälkeenjääneisyys korjata tulo- ja varallisuusverolain keskeisimpiin vähennyksiin. Kun hallituksen esitys 6 prosentin inflaatiotarkis-

tuksesta merkitsee vain vuonna 1985 toteutuneen inflaation määrän suuruista korjausta, ei se poista aiempina vuosina syntyntä jälkeennejääneisyyttä.

Tämän vuoksi kokoomus esittääkin eräisiin tulo- ja varallisuusverolain vähennyksiin tehtäväksi lisäinflaatiotarkistuksen edellä mainittu jälkeennejääneisyys huomioon ottaen. Tämän lisäksi tulisi eräisiin TVL:n säännöksiin tehdä ehdottomasti korjauksia seuraavasti.

26 § 1 mom. 7 kohta. Kokoomuksen mielestä luonnollisena vähennyksenä on voitava tehdä aiheutuneita kohtuullisia kustannuksia vastaava vähennys ei vain valtiollisen luottamustehtävän hoitamisesta, vaan kaikkien julkisten luottamustehtävien hoitamisesta. Esityksen tarkoituksena on laajentaa vähennysoikeutta myös kunnallisista luottamustehtävistä maksettavaan luottamismiesmaksuun. Tällä hetkellä varsinkin kunnallisissa luottamustehtävissä toimivat henkilöt eivät voi vähentää lähestulkoonkaan kaikkia niitä kustannuksia, mitä heillä tehtävänsä hoitamisesta on.

29 § 1 mom. 6 kohta. Hallitus ei ole esittänyt minkäänlaista inflaatiotarkistusta sairauskulujen vähennysoikeuteen. Kokoomuksen mielestä tämä vähennys on niin merkittävä, että inflaatiotarkistuksen tekeminen on ehdottoman välttämätöntä.

29 § 1 mom. 7 kohta. Kokoomus on pitkään esittänyt, että verovelvollisella tulisi olla oikeus vähentää verotuksessaan lapsenhoitajalleen suorittamansa palkkamenot ja työnantajan maksettavaksi kuuluvat sosiaaliturvakustannukset. Eduskunnassa hyväksyttiin syksyllä 1983 yksimielisesti tämän asian selvittämistä koskeva lausuma. Lasten kotihoitoa on pidettävä useissa tapauksissa välttämättömyytenä, koska päivähoitopaikkoja ei ole riittävästi. Tällä tavalla voitaisiin myös nuoria henkilöitä työllistää ja taata lapsenhoitajille palkkataso, joka olisi vertailukelpoinen muiden hoitoalojen palkkauksen kanssa. Ammatin arvostusta voitaisiin myös nostaa. Verovähennysoikeus olisi yhteiskunnalle edullinen vaihtoehto työttömyyskorvausten säästyessä ja verotulojen kertyessä lastenhoitajilta. Samalla paine kunnallisten päiväkotien perustamiseen vähenisi. Kokoomuksen mielestä vähennykselle on kuitenkin asetettava tiettyjä rajoituksia koskien vähennyksen enimmäismäärää ja perheen koostumusta.

31 § 3 mom. Kokoomuksen mielestä vammaisten ja vanhusten hoidosta aiheutuneet kustannukset olisi voitava nykyistä paremmin ottaa huomioon verotettavaa tuloa vähentävänä seikkana. Tämän vuoksi kokoomus esittää veronmaksukyvyn alentumisvähennyksen käyttämistä näissä tapauksissa.

32 a §. Kokoomuksen mielestä omaisuustulovähennys tulee tehdä nettoperiaatteen eli omaisuustulosta todellisuudessa syntyneen tulon perusteella. Samalla kun täten poistetaan tosiasiallinen verosubventio, voitaisiin vuokratulon vähennysoikeuden enimmäismäärää korottaa 9 000 markkaan. Vasta tällä markkamäärällä on elvyttävää vaikutusta vuokra-asuntotuotantoon. Myös pienosakesäästämisen kannustamiseksi tulisi osinkotuloihin kohdistuva vähennys korottaa 5 000 markkaan.

33 § 1 mom. 1 kohta ja 2a kohta. Kokoomus esittää edellä mainitut kohdat yhdistettäväksi sekä inflaatiotarkistusta niihin.

33 § 1 mom. 4 kohta. Vuodesta 1976, jolloin nykyinen perheverotusjärjestelmämme otettiin käyttöön, on vuoteen 1985 kaikkia muita vähennyksiä korotettu lukuun ottamatta puoliso-vähennystä. Tästä on aiheutunut, että perheiden, joissa molemmat puoliset ovat ansiotyössä, ja perheiden, joissa vain toinen puoliso on ansiotyössä, välinen verorasituksen ero kasvaa jatkuvasti. Perheen kokonaistulojen ollessa 60 000 markkaa on ero veron määrässä vuodesta 1976 vuoteen 1985 kasvanut noin 300 prosenttia. Tämän vuoksi on todella perusteltua syytä korottaa puoliso-vähennystä selvästi inflaatiokehitystä enemmän.

33 § 1 mom. 5 kohta ja 36 § 1 mom. 4 kohta. Kokoomuksen mielestä sekä koulutusvähennys että opiskelijavähennys on myönnettävä jo lukukauden eikä lukuvuoden opintojen perusteella. Opintoja aloitettaessa ja päätettäessä sekä esimerkiksi asevelvollisuutta kesken opintoja suoritettaessa ei ole mahdollista täyttää lainkohdassa nykyisin mainittua 7 kuukauden opiskeluajan vaatimusta. Kokoomus esittää myös opiskelijavähennyksen selvästi inflaatiokehitystä korkeampaa korjausta, mihin antaa erityisesti aihetta velkojen korkojen vähennysoikeuden omavastuusoisuuden toteuttaminen, jota ei ole opiskelijoille täysimääräisesti kompensoitu.

34 § ja 36 a §. Kokoomus katsoo, että kansaneläkkeiden verollepanon yhteydessä tapahtui käteen jäävän tulon menetystä liian alhaisissa tuloluokissa, ns. uudet eläkkeet 2 600 markasta lähtien ja ns. vanhat eläkkeet jo 1 600 markasta lähtien laskettuna vuoden 1983 tasosta. Sen vuoksi verotusuudistuksen yhteydessä tapahtuneet epäkohdat ja kohtuuttomuudet eläkeläisiä kohtaan tulee korjata. Kokoomus esittää eläketulovähennystä laskettaessa käytettäviin kertoi-miin sellaista muutosta, että ns. vanhaa työeläkettä saavalla käteen jäävä tulo lisääntyy jonkin verran vielä noin 2 700 markan työeläketulolla. Esittämiemme kertomien korotukset ovat erisuu-

ruisia valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa sen vuoksi, että verotulojen menetys ei koituisi vain kuntien rasitukseksi.

36 § 1 mom. 2 kohta. Kunnallisverotuksen lapsivähennys myönnetään vain suurempituloiselle puolisolalle. Eräissä tilanteissa saattaa kuitenkin käydä niin, että suurempituloisen muut vähennykset jo aiheuttavat sen, ettei verotettavaa tuloa jää. Pienempituloiselle saattaa jäädä verotettavaa tuloa, mutta hän ei saa siirtää lapsivähennystä tulostaan tehtäväksi. Koska lapsivähennyksen tarkoituksena on tasata perheelle lapsista aiheutuvia kustannuksia, tulisi kokoomuksen mielestä vähennys katsoa perhekohtaiseksi ja siten voida myös siirtää toisen puolison tuloista tehtäväksi.

36 § 1 mom. 5 kohta. Kokoomus esittää jälleen kerran kaikille invalidivähennyksen palauttamista kunnallisverotuksessa tehtäväksi myös

eläketulosta, mikä lieventäisi nettotulovähennyksiä invalidieläkkeen saajilta. Osaltaanhan käteen jäävän tulon pieneneminen kansaneläkkeiden verollepanon yhteydessä johtui tämän vähennyksen poistamisesta.

65 § 1 mom. Verotuksen ns. kattosääntö ei nyky muodossaan estä sitä, etteivätkö verovelvollisen välittömät verot edelleenkin saattaisi ylittää hänen verotettavien tulojensa määrää. Kokoomuksen mielestä kohtuuttomaksi muodostuvan verotuksen estämiseksi olisi kattosääntöä tarkistettava siten, ettei verojen ja maksujen määrä ylittäisi, varallisuusvero mukaanluettuna, 70 prosenttia verotettavasta tulosta.

Edellä esittämämme perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

tulo- ja varallisuusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain (1043/74) 33 §:n 1 momentin 2 a kohta, sellaisena kuin se on 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80) ja 36 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 3 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (870/82).

muutetaan 11 §:n 1 momentin 1 kohta, 17 b §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentin 5 ja 7 kohta, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 4, (poist.) 5 ja 6 kohta, 31 §:n 1 momentti, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4, ja 5 kohta, 34 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentin 2, 3, (poist.) 4 ja 5 kohta sekä 3 momentti, 36 a §:n 1 momentti, 37 §, 53 §, 57 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 3 momentti (poist.), 63 §:n 2 momentti sekä 65 §.

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentin 1 kohta 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (468/84), 26 §:n 1 momentin 5 kohta ja 31 §:n 1 momentti 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (845/80), 29 §:n 1 momentin 4 kohta 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1097/83) ja 5 kohta 30 päivänä huhtikuuta 1982 annetussa laissa (304/82) (poist.), 34 §:n 1 momentti ja 36 a §:n 1 momentti 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (111/82), 36 §:n 1 momentin 5 kohta, 57 §:n 1 momentin 2 kohta 30 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (1100/82) sekä 65 § 1 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (913/78), 17 b §:n 2 momentti, 28 §:n 1 momentin 1 kohta, 29 §:n 1 momentin 6 kohta, 32 a §:n 1 momentti, 33 §:n 1 momentin 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta, 36 §:n 1 momentin 2, 3, (poist.) 4 ja 5 kohta sekä 3 momentti, 37 §, 53 § ja 57 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti 28 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (972/84), sekä

lisätään 29 §:n 1 momenttiin uusi 7 kohta ja 31 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

11 ja 17 b §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

26 §

Tulon hankkimisesta johtuneita menoja ovat muun ohessa:

(5 kohta kuten valiokunnan mietinnössä)

7) valtiollisen tai kunnallisen luottamustehtävän hoitamisesta välittömästi aiheutuneet kohtuulliset kustannukset sen mukaan kuin verohallitus tarkemmin määrää.

28 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

4) omasta tai puolisonsa tai lastensa tahi sellaisen kasvattilapsen, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt, henki- tai muusta henkilövakuutuksesta suorittamansa maksut, lukuun ottamatta 5 kohdassa ja sairausvakuutuslaissa tarkoitettuja maksuja sekä kansaneläkevakuutusmaksua, kuitenkin yhteensä enintään 350 markkaa kutakin perheenjäsentä kohti,

5) omasta ja perheenjäsenensä eläkevakuutuksesta, ei kuitenkaan kertamaksullisesta, suorittamansa maksut (*poist.*),

6) omia ja perheenjäsentensä sairauskuluja 300 markkaa ylittävältä osalta enintään 1 750 markkaa tai, jos kysymyksessä ovat puoliset, 600 markkaa ylittävältä osalta yhteensä enintään 3 500 markkaa, minkä lisäksi enimmäismääriä on korotettava 550 markalla jokaisesta alaikäisestä lapsesta tai kasvattilapsesta, jota verovelvollinen on verovuonna elättänyt. Sairauskuluihin rinnastetaan verovelvollisen suorittamat maksut sellaisesta omasta tai perheenjäsenensä henki- tai henkilövakuutuksesta, joka oikeuttaa korvaukseen sairaanhoidon perusteella, siltä osin kuin niitä ei ole vähennetty 4 kohdan nojalla. Verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää sairauskuluja, jos ne on korvattu sellaisen vakuutuksen perusteella, jonka maksut on vähennetty tämän tai 4 kohdan nojalla, sekä

7) 80 prosenttia yksinhuoltajan tai vähemmän ansainneen puolison työsuhteessa olevalle lapsenhoitajalleen suorittamasta luontaisetuvarvot sisältävästä bruttopalkasta sekä palkan perusteella maksetuista työnantajan sosiaaliturvamaksusta, työeläkevakuutusmaksusta ja tapaturmavakuutusmaksusta, kuitenkin enintään 2 000 markkaa kuukaudessa edellyttäen, että verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyt lastaan tai kasvattilastaan ja että verovelvolliselle tai hänen aviopuolisolleen ei makseta kotihoidontukea eikä lapsi ole kunnallisessa päivähoitossa.

31 §

Jos verovuonna Suomessa asuneen henkilön veronmaksukyky hänen ja hänen perheensä käytettävissä olevat tulot ja varallisuus huomioon ottaen on erityisistä syistä, kuten elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai sairauden johdosta olennaisesti alentunut, vähennetään tulosta kohtuullinen määrä, ei kuitenkaan enempää kuin

5 800 markkaa (veronmaksukykyyn alentumisvähennys).

Jos verovelvollinen on huoltanut kotihoidossa huollon tarpeessa olevaa vammaista tai ennen verovuoden päättymistä 65 vuotta täyttävää henkilöä, verovelvollisella on oikeus 1 momentissa mainittuun vähennykseen.

32 a §

Luonnollinen henkilö tai erillisenä verovelvollisena verotettava kotimainen kuolinpesä saa vähentää (*poist.*) kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saatujen osinkojen ja osuuspääoman korkojen taikka kotimaiselta säästöpankilta tahi osuuspankilta saatujen niiden lisärahastositouksille maksettavien korkojen ja muun veronalaisen koron sekä muuna asuntona kuin vapaaajan asuntona käytettäväksi vuokratusta asunnosta saadun vuokratulon perusteella yhteensä 9 000 markkaa, kuitenkin enintään edellä tarkoitettujen tulojen yhteismäärän (*omaisuustulovähennys*). Vähennyksen perusteena otetaan kuitenkin huomioon muita tässä pykälässä mainittuja tuloja kuin vuokratuloja enintään 5 000 markkaa.

33 §

Valtionverotuksessa saa verovelvollinen vähentää lisäksi:

1) 26 prosenttia ansiotulostaan, kuitenkin enintään 12 200 markkaa (*työtulovähennys*),

(2 ja 3 kohta kuten valiokunnan mietinnössä)

4) 6 000 markkaa, jos verovelvollisen puolisoilla ei ole veronalaista tuloa, tai jos puolisoilla on tällaista tuloa, saa se puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, vähentää 6 000 markkaa vähennettynä 25 prosentilla toisen puolison tulon määrästä, kuitenkin niin, että vähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 600 markalla, jos verovelvollinen on elättänyt verovuonna enintään 7 vuotta täyttänyttä lastaan tai kasvattilastaan (*puolisovähennys*).

5) 850 markkaa lukukautta kohden jokaisesta verovuonna elättämästään sellaisesta lapsestaan tai kasvattilapsestaan, joka ennen verovuoden alkua on täyttänyt 16 vaan ei 18 vuotta ja joka lukukauden aikana vähintään kolmen kuukauden ajan on saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltalukiossa tai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain toiselle puolisoista, jolloin, jos molemmilla puolisoilla on tuloja,

vähennyksen saa vain se puoliso, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi (koulutusvähennys),

34 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää valtionverotuksen eläketulovähennyksen. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,89 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden kansaneläkkeen suuruisen ansiotulon mukaan määräytyvä työtulovähennys sekä progressiivisen tuloveroasteikon alimman verotettavan tulon määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen 100 markan määrään, kuitenkin niin, että eläkkeensaajilla, jotka ovat siirtyneet työeläkkeelle ennen 1.7.1975 ja saaneet 1.7.1975—31.12.1982 työeläkkeen ja sen lisäksi verovapaana kansaneläkkeestä sekä perusosan että tukiosan, käytetään edellä tässä momentissa tarkoitettuna kertoimena 2,39. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo on suurempi kuin täyden eläketulovähennyksen määrä, eläketulovähennystä pienennetään 75 prosentilla määrästä, jolla kokonaistulo ylittää täyden eläketulovähennyksen määrän.

36 §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa kunnallisverotuksessa vähentää:

2) 3 000 markkaa jokaisesta alaikäisestä lapsestaan ja kasvattilapsestaan, jota hän on verovuonna elättänyt, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään ensisijaisesti sille puolisoista, jonka tulojen yhteismäärä on suurempi, jos molemmilla puolisoilla on tuloa (lapsivähennys),

(3 kohta kuten valiokunnan mietinnössä)

4) 2 000 markkaa ansiotulostaan lukukautta kohden jos hän on lukukauden aikana vähintään kolmen kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta peruskoulussa, lukiossa, iltäoppitai ammattikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa (opiskelijavähennys), sekä

5) 2 800 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haikka, jonka haikka-aste esitetyn selvityksen mukaan on 100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittaman osuuden 2 800 markasta (invalidivähennys). Jos verovelvollinen on

verovuonna saanut pakolliseen eläketurvaan perustuvaa työkyvyttömyyseläketä, katsotaan hänen haikka-asteensa ilman eri selvitystä 100 prosentiksi, jos eläke on myönnetty täytenä, ja 50 prosentiksi, jos se on myönnetty osaeläkkeenä, jollei verovelvollisen haikka-asteen esitetyn selvityksen perusteella katsota olevan suurempi. Verovelvollinen säilyttää oikeutensa työkyvyttömyyseläkkeen mukaiseen invalidivähennykseen senkin jälkeen, kun työkyvyttömyyseläke on muuttunut vanhuuseläkkeeksi. Asetuksella voidaan antaa määräyksiä niistä perusteista, joiden mukaan haikka-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

36 a §

Suurimman osan verovuodesta Suomessa asunut henkilö saa eläketulostaan vähentää kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen. Täyden eläketulovähennyksen määrä lasketaan siten, että luvulla 1,30 kerrotun täyden kansaneläkkeen määrästä vähennetään täyden perusvähennyksen määrä ja jäännös pyöristetään seuraavaan täyteen 100 markan määrään kuitenkin niin, että eläkkeensaajilla, jotka ovat siirtyneet työeläkkeelle ennen 1.7.1975 ja saaneet 1.7.1975—31.12.1982 työeläkkeen ja sen lisäksi verovapaana kansaneläkkeestä sekä perusosan että tukiosan, käytetään edellä tässä momentissa tarkoitettuna kertoimena 1,59. Eläketulovähennys ei kuitenkaan voi olla eläketulon määrää suurempi. Jos verovelvollisen kokonaistulo ylittää täyden perusvähennyksen kaksinkertaisen määrän ja täyden eläketulovähennyksen yhteismäärän, ylimenevällä osalla pienennetään eläketulovähennystä.

37 ja 53 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

57 §

Verovelvollisen henkilön, joka suurimman osan verovuodesta on asunut Suomessa, tuloverosta vähennetään:

1) jos hän on verovuonna elättänyt alaikäistä lastaan tai kasvattilastaan, 900 markkaa jokaisesta sanotusta lapsesta, kuitenkin niin, että vähennys myönnetään vain sille puolisoista, jonka tuloveron määrä on suurempi (huoltajavähennys),

2) 780 markkaa, jos hänellä on sairaudesta, viasta tai vammasta aiheutunut pysyvä haikka, jonka haikka-aste esitetyn selvityksen mukaan on

100 prosenttia, tai jos prosenttimäärä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 30 prosenttia, prosenttimäärän osoittama osuus 780 markasta (valtionverotuksen invalidivähennys). Jos verovelvollinen on verovuonna saanut pakolliseen eläketurvaan perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä, katsotaan hänen haitta-asteensa ilman eri selvitystä 100 prosentiksi, jos eläke on myönnetty täytenä, ja 50 prosentiksi, jos se on myönnetty osaeläkkeenä, jollei verovelvollisen haitta-asteen esitetyn selvityksen perusteella katsota olevan suurempi. Verovelvollinen säilyttää oikeutensa työkyvyttömyyseläkkeen mukaiseen invalidivähennykseen senkin jälkeen, kun työkyvyttömyyseläke on muuttunut vanhuuseläkkeeksi. Asetuksella voidaan antaa määräyksiä niistä perusteista, joiden mukaan haitta-aste määritellään, sekä invalidivähennyksen saamiseksi esitettävästä selvityksestä.

(3 mom. kuten valiokunnan mietinnössä)

63 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

65 §

Milloin verovuonna Suomessa asuneen luonnollisen henkilön tai erillisenä verovelvollisena verotettavan kotimaisen kuolinpesän tulosta ja varallisuudesta menevän valtionveron sekä hänelle määrätyn kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun yhteismäärä on suurempi kuin 70 prosenttia verovelvollisen valtionverotuksessa vahvistetusta verotettavasta tulosta, verovelvollisen maksettavaksi ei panna sanotun määrän yli menevää valtionveron osaa. Verotuslain 77 §:n nojalla määrätty veronkorotus on pantava maksuun kokonaan.

Verojen ja maksujen enimmäismäärää 1 momentin mukaan laskettaessa ei oteta huomioon tuloja, joista on suoritettava vain kunnallisveroa eikä verotuslain 77 §:n nojalla määrättyä veronkorotusta.

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 1985

Kimmo Sasi
Pirjo Rusanen

Pentti Mäki-Hakola
Pertti Salolainen

